

Pénzeszsákok

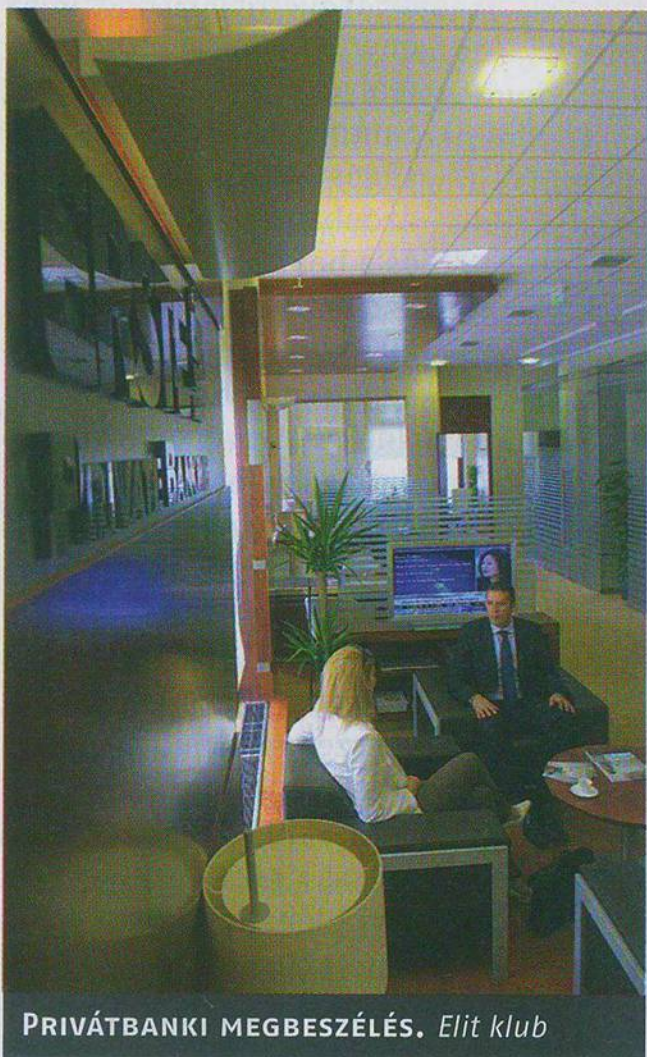
Negyedakkora vagyonnal is a privátbanki elit klubhoz tartozhat valaki Magyarországon, mint a fejlett világban, mégis kevesen vannak.

ÁRGUS SZEMEKKEL FIGYELIK a versenytársak, elfogadja-e az új szolgáltatót a BNP Paribas magyarországi fióktelepének közel félezer gazdag, átlagosan 130-140 millió forintot fialtató elit ügyfele, akiket szőröstül-bőröstül „eladtak” az Erste Banknak. A válság után agresszív ügyfélszerzést hajtó vevő ezzel a tranzakcióval a magyar private banking üzletág egyik legnagyobbjává léphet elő, kivételezett klienseinek száma ugyanis 2200-ra, a nála forgatott privát vagyon pedig 200 milliárd forint fölé növekedhet. Feltéve, hogy a szóban forgó ügyfelek és velük együtt eladott személyi bankárai „beszoknak” az Erstéhez. A HVG informá-

ciói szerint a részleteket titokban tartó BNP azért kényszerült egyetlen, Magyarországon sikeresen felépített üzletága eladására, mert lakossági alapszolgáltatások híján nem fejlődhetett volna tovább.

A BNP ügyféltáborra még a private banking szektoron belül is a krémhez tartozik. Ők azok, akik vagyonuk egy részét külföldön tartják, és eddig azt is megengedhették maguknak, hogy Budapestről hozzák meg a határokon túlra szóló pénzügyi döntéseiket. Ebben csak nagyon kevés szolgáltató partner Magyarországon, a honi bankoknak ugyanis nincs arra felhatalmazásuk, hogy ügyfeleik pénzének egy részét külföldi testvéreikbe csoportosítsák át, és információt sem cserélhetnek róluk más országbeli pénzintézetekkel – magyarázta a HVG-nek Marosi Bence, az UniCredit private banking üzletágának vezetője. „Az ügyfél azonosítását viszont vállalhatjuk akár egy svájci bank számára is, és kényelmi szolgáltatásként megoldhatjuk, hogy az ügyfél itthonról, magyar nyelven kösse meg ottani üzletét” – mondta Katona Ildikó, az MKB üzletágvezetője. „Akár fióktelepről, akár bankról van szó, e megoldás csak akkor törvényes, ha az ügyféllel itthon szerződést kötő külföldi bank képviselője előbb regisztráltatja magát a felügyeletnél” – tette egyértelművé a HVG-nek Binder István, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének szóvivője. A PSZÁF egyébként még nem adta áldását az akvizícióra. Mindezek után félő, hogy ha a BNP kivételezett ügyfélköre a továbbiakban nem kapja meg a megszokott zökkenőmentes kiszolgálást, a határokon túlra viszi a pénzét.

AVILÁGON ÁLTALÁBAN EGYMILLIÓ DOLLÁRNÁL (körülbelül 230 millió forint) húzzák meg a private bankinghoz tartozás limitjét, amibe 2011-ben összesen 11 millió ügyfél 42 ezer milliárd dollárnyi vagyona fért bele. A legtöbb magyar banknál viszont 50 millió is elegendő a belépéshez. A legkevesebbet, 20 milliót az OTP követel, a legtöbbet, 100 milliót pedig például az UniCredit kér (ennyi volt a küszöb a BNP-nél is). Ha egy régi ügyfél vagyona átmenetileg a limit alá esik, nem tanácsolják el, inkább segítik, hogy újra megfeleljen a feltételeknek – tette hozzá Katona Ildikó. Persze nemcsak jóindulatból, hanem azért is, mert erősödik a verseny a pénzes ügyfelekért. A bankokba kerülő megtakarításoknak talán az ötödét, nagyjából kétezermilliárd forintot kezelnek a személyi bankárok. A 3,8 millió magyar háztartásból legfeljebb 30 ezer, vagyis egy százaléknál kevesebb tartozik

TÚRY GERGELY

Megbírságolt bankvezetők

Egyedülállóan magas, tízmillió forintos bírsággal sújtotta a minap a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete Haskó Bélát, a június elsején bezárt Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet elnökét. Haskó – még a pénzügyi operatív vezetőjeként – már tavaly is kétmillió bírságot kapott a felügyeletről. Nem kímélték a végelszámolásra jutott takarékszövetkezet többi exvezetőjét sem: Illés Tiborné és Ótött-Kovács Gábor ügyvezetők, Tóth Józsefné pénzügyi és számviteli vezető és Péli András felügyelőbizottsági elnök 3–5 millió szankciót kapott azért, mert a takarékszövetkezet rendre megsértette a hitelezési szabályokat. Ilyen vastagon ritkán fog a PSZÁF ceruzája: tízmillió bírságot más még nem kapott, és ötmilliót is csak Kupecz Richárd, a felszámolásra jutott Fund De La Salle alapkezelő vezetője tavaly. A 2010-ben bedőlt Általános Közlekedési Hitelszövetkezet három vezetőjének viszont

2009-es nettó jövedelme 80 százalékát kellett lerónia, a 2011-ben bezárt, hírhedt Jógazda három vezetőjének pedig szintén a 2009-es tiszta jövedelme 30, 40, illetve 80 százalékát – amelyek vélhetően sok-sok milliós tételek.

Még a tetemes bírságnál is kínosabb lehet azonban az egykori soltvadkerti bankvezetők számára, hogy a Nemzeti Nyomozóiroda hűtlen kezelést feltételezve vizsgálja, kik a felelősök a kisbank csődjéért. A feljelentést a PSZÁF és magánszemélyek tették, nem fordultak viszont a rendőrséghez azok az önkormányzatok, amelyeknek a pénze bent ragadt a takarékszövetkezetben. A települések helyzetét a kormány oldotta meg, kissé szokatlan módon: júliusban kormányhatározat született arról, hogy Soltvadkert 211,6 millió, Bócsa 55,4 millió, Kaskantyú pedig 2,7 millió forint rendkívüli támogatást kap a belügyminisztertől az önhibájukon kívül hátrányos helyzetbe került önkormányzatok kisegítésére szolgáló alapból. Cserébe a települések az államra engedményezték a takarékszövetkezettel szembeni követelésüket, aminek a megtérülése kétséges.

ide – becsülte Kállay András, az Erste private banking részlegének vezetője. Hollandiában ez az arány kétszeres, az USA-ban négyszeres, Svájcban tízszeres, Szingapúrban pedig 100 háztartásból 17 dollármilliomos – derült ki a Blochamps pénzügyi tanácsadó cég által szervezett júliusi private banking konferencián. Itthon a kiugró vagyonok is apadnak: az MKB-nál például néhány éve tízmilliárdos családi vagyon is forgott, most 6 milliárd a legnagyobb összeg. Igaz, ugyanennél a banknál akad olyan offshore tulajdonú – de feltehetően magyar magánkézben lévő – vállalkozás is, amely 50 millió dollárt, azaz több mint 11 milliárd forintot hízal.

Nehezen áttekinthetővé teszi a magyar privátbanki piacot az ügyfeleknek nemcsak a fejlett világ átlagától, hanem még magyar viszonylatban is roppant eltérő értékelése. Miközben a bankszakma általában a 10–50 millió forintos megtakarítással bírókat sorolja a privátbankinál egygel alacsonyabb fokozatot jelentő prémium kategóriába, a legszélesebb ügyfélkörű OTP az 5 és 20 millió forint közöttieket veszi ide. A nagybank piacvezető a private banking üzletágban, amelyben 670 mil-

liárd forintnyi vagyont kezel, annyit, mint az MKB, a Raiffeisen és a most izmosodó Erste együttesen – igaz, utóbbiak magasabb vagyonhatárok mellett. Növekedési lehetőséget egyébként most leginkább a prémium ügyfelek jobb kiszolgálásában látnak a bankok, arra spekulálva, hogy rá tudják venni őket a pánikban külföldre menekített milliárdjaik visszahozására. Ők is személyi bankárt kapnak, a különbség az, hogy egy-egy privátbankár legfeljebb száz,

míg a prémium részlegben dolgozó kollégája 200–300 ügyfelet szolgál ki.

Az elit klubban járatlan kliensek gyakran félreértelmezik a bank felelősségvállalását esetleges veszteségeikért. Noha a személyi bankár folyamatosan tanácsokkal, befektetési ötletekkel láthatja el őket,

a döntéseket az ügyfél hozza, ezért a kockázat is az övé. Noha a válság a gazdagokat is óvatosabbá tette, a privátbankárok arra törekednek, hogy ne csak a biztonságos betétekben álljanak a vagyonok, hiszen azokon a bank sem keres sokat. Az viszont már a személyi bankár felelőssége is, hogy egy esetleges rossz döntés után ne hagyja a veszteséget halmozó eszközben ragadni ügyfele pénzét. ■ GYENIS ÁGNES

a döntéseket az ügyfél hozza, ezért a kockázat is az övé